

Вирган Іван Оникійович

Життєпис

Іван ВИРГАН

Вирган (справжнє прізвище Вергун) Іван Оникійович народився 14 червня 1908 року в с.Матвіївка на Полтавщині у сім'ї хліборобів. Після закінчення Кременчуцького педтехнікуму вчителював, служив у Червоній Армії. 1940 року закінчив філологічний факультет Харківського університету. Друкувати вірші почав 1929 року. У 30-ті роки заявив про себе як активний і талановитий поет. Видав збірки "Озброєна лірика" (1934), "Сад дружби" (1935), "Щастя-доля" (1938), поему "Джигіти" (1937). Прийнятий до Спілки письменників 1936 року.

Восени 1940 року був посланий Спілкою письменників України до Чернівців уповноваженим для роботи з місцевими літераторами. У листопаді того ж року заарештований органами НКВС УРСР за наклепницьким доносом, в якому звинувачувався в злісній антирадянській пропаганді.

Вирганові інкримінували організацію злочинної банди в Чернівцях, але він, незважаючи на застосування до нього тортур і залякувань, винним себе не визнав.

21 березня 1941 року Чернівецький обласний суд засудив поета на 10 років виправно-трудових таборів. Покарання відбував у Печорським таборах, у районі Воркути.

17 липня 1944 року справу переглянуто і за постановою Ярославського обласного суду І.Виргана було достроково звільнено. Він повернувся до сім'ї, а з жовтня 1944 року служив у діючій армії.

Після демобілізації в січні 1946 року — на літературній роботі. Видав книги "Поворот сонця на літо" (1947), "Матвіївка над Сулою" (1949), "Квітучі береги" (1950), "Країна щастя" (1951), "Поезії" (1954), "У розповіді літа" (1959), "Василина", "Над Сулою шумлять явори" (1960), "Лірика", "Даринка з братиком" (1961), "Вибрані твори" (1965), "Краса" (1966), "Питиме зілля" (1967), "Вибране", "Серце" (1969). Разом із Марією Пилинською уклав "Російсько-український фразеологічний словник", який публікувався в журналі "Прапор".

Звільненню з табору присвячено поезію "Поворітьма".

Помер 12 січня 1975 року.

Іван Ільєнко

ЛУ 24 (4433) 13.06.1991